

Sobre **Joan Rafart Capdevila**, conegut com a **Sastre Rafart** o el **Sastre de la Serra**, a l'**Arxiu Montserrat Riu Mas** hi ha la següent informació:

1. A l'Arxiu Comarcal del Solsonès es guarda un "**Padró de la Contribució Industrial a Solsona**" de l'any 1918, en el qual diu:

"Juan Rafart Sala, sastre con ropa ordinària, C/ San Nicolás 3"

Joan Rafart Capdevila tenia la seva sastreria al carrer de Sant Nicolau número 2

2. A l'apartat "**Amonestaciones**" de la "**Hoja Dominical Diocesis de Solsona**" del **6-11-1949** hi ha les amonestacions de:

"Juan Rafart Capdevila con Carmen Joval Solanes"

3. Fotocòpia d'un article del Celsona 481, de l'1-9-2006, en memòria de Joan Rafart Capdevila:

**Solsona perd a Joan "Sastre" Rafart,
figura cabdal del teatre i la cultura locals**

Solsona perd a Joan "Sastre" Rafart, figura cabdal del teatre i la cultura locals

Dimecres al matí va morir, a l'edat de 85 anys, Joan Rafart i Capdevila, una de les figures més importants del teatre i la cultura solsonines. Rafart havia dedicat gran part de la seva vida als escenaris, afició que compartia amb la seva professió de Sastre, un ofici que va aprendre de jove a Berga i que va exercir des de la seva botiga "Confeccions Sastre" del carrer Sant Salvador de Solsona.

La seva pèrdua deixa òrfena tota una generació de solsonins amants de l'escena i sobretot els membres del grup de teatre local Lacetània, que Rafart va dirigir en nombroses ocasions i del qual també en va ser president.

Conegut pel seu incansable sentit de l'humor i la seva passió per l'escena, a Rafart li agradava recordar que havia actuat en 15 escenaris diferents de Solsona durant els més de 70 anys que va dedicar al teatre. L'any 2002, juntament amb Ramon Gualdo van rebre un homenatge del Grup de Tetare Lacetània al Teatre Comarcal de Solsona, al vestibul del qual queda pel record una placa d'homenatge dedicada a Rafart i a Gualdo

Nascut l'any 1920 Rafart va conèixer la passió pel teatre de ben petit, quan amb només 9 anys, va representar fent de xinès la seva primera obra "Chao" i va participar en unes representacions infantils anomenades "Cants Rítmics". A partir d'aquí el teatre va ser la seva gran dedicació. Va participar en més d'un centenar d'obres, va fer de Jeremies i Simeó als Pastorets, va representar a Judes a la Passió, va escriure sermons de Carnaval, va cantar a la capella de música de la Catedral, va participar en diferents celebracions i festivals i va fer de director artístic i d'escena, d'apuntador, i d'actor.

Rafart va participar també en una vintena de produccions cinematogràfiques -algunes rodades al Solsonès- al costat del seu amic i cineasta Salvador Baldé, amb qui va guanyar el primer premi del concurs nacional de cinema amateur l'any 1948 amb el film "Éxodo".

Ramon Gualdo, un dels seus grans amics al món del teatre, amb qui havia compartit "moltíssims moments", ha des-

Joan Rafart en una foto de 2002, any de l'homenatge a la seva trajectòria teatral

tacat "la vitalitat i l'humor excepcional" de Rafart, de qui ha dit que va ser "una figura clau del teatre a Solsona que mereix ser recordada".

Rafart va ser "el fil conductor entre la primera generació de gent de teatre i l'actual", segons explica Ramon Segués, membre del grup Lacetània, que en recorda "el seu caràcter inquiet i optimista". Segué, que va compartir escenari amb Rafart en diferents ocasions n'ha destacat també "el seu esperit lluitador i l'optimisme amb que fins l'últim dia va encarar la vida".

Joan Rafart va pujar a l'escenari per darrera vegada durant la inauguració del Tetare Comarcal de Solsona -del qual fou un dels principals impulsors- representant l'obra "Per l'amor de Déu" inspirada en el llibre de Felip Vendrell "Històries de l'Amor Pagès".

Emotiu comiat al Joan Rafart

Ahir dijous a la tarda, unes 150 persones van donar el darrer adieu al "sastre" Rafart a la catedral de Solsona, en un funeral presidit per Mn. Josep Torres i concelebrat per vuit capellans més. Familiars, amics, companys del teatre i coneguts van ser presents en aquest darrer moment.

En l'homilia, Mn. Torres va lloar la vitalitat i empenya del Joan, així com l'esperança cristiana que sempre havia manifestat, que el van fer esdevenir tot un exemple com a persona

Al final de la missa, una neboda del difunt va llegir unes paraules de dol però també d'agraïment vers el seu tiet, el Joan Rafart.